DEN DANSKE STJERNE

NR. 1 . JANUAR 1958 . 107. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 1

JANUAR 1958

107. ÅRG.

Indhold:

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.
Mary Kaiser, redaktør.

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

En grundlæggende nødvendighed

»Personlig bøn, synes det mig, er en af de enkle livsnodvendigheder, der er lige så grundlæggende for den enkelte som solskin, føde og vand...... Tusinder af oplevelser har overbevist mig uden for al tvivl om, at bønnen forøger personens styrke og bringer næsten ethvert tænkeligt mål indenfor hans evners rækkevidde«.

Da jeg læste disse ord, kom den tanke til mig, at det ville være godt, om hvert menneske kunne læse dem, og de vil have praktisk betydning for enhver, hvis de vil ydmyge sig og bede hver dag.

Det vil være af største betydning, om hvert medlem i Kirken i det nye år vil holde sin personlige bon og familiebøn hver dag. Snart vil de kunne give udtryk for samme mening, som den, der har udtalt det ovenfor citerede.

Citatet blev læst hojt for to forskellige grupper af Kirkens medlemmer, og disse blev spurgt: »Hvem mener I udtalte disse ord?« Begge grupper gættede på Præsident David O. McKay og Præsident George Albert Smith.

Disse ord blev ikke udtalt af et af Kirkens medlemmer, men blev udtalt af De Forenede Staters præsident, Dwight D. Eisenhower.

En af de oplevelser, Eisenhower tænker på, når han udtaler ovenstående, er sikkert følgende: Da han var ganske ung, fik han betændelse i sit ene knæ, og lægen sagde, at det var nødvendigt at amputere hans ben. Men Eisenhower sagde nej og fik også sin broder til at love, at han ikke ville tillade, at de satte hans ben af, hvis han selv skulle blive bevidstløs.

Lægen tog afsted, men kom igen samme aften, og Ikes broder stod uden for doren og sagde: »De får ikke lov til at tage hans ben, det har jeg lovet ham«. Lægen så på benet, talte med forældrene og advarede dem om, at hans liv ikke kunne reddes, hvis benet ikke blev amputeret. Men forældrene rystede på hovedet. Næste dag ved middagstid kom lægen igen, og da han tog afsted, smækkede han med døren og sagde: »Det er mord ikke at operere«. Men nu kom forældrene ind, kastede sig på knæ ved siden af sengen og begyndte at bede. Også broderen kom ind og bad, og hele dagen og den næste dag var der bestandig mindst en af familien i bon ved sengen. Så begyndte benet at blive bedre.

Alle mennesker, enten det er en konge eller en tjener, en præsident eller en arbejder, skulle prøve selv at »Bede i tro uden at tvivle«, så vil de også erfare »tusinder af oplevelser......«.

Må vi benytte os af denne kilde til styrke i det nye år.

Holger P. Petersen, missionspræsident.

En åndelig opvågnen - tidens behov

Af *Præsident David O. McKay.*

Skriften fortæller os, at mennesket er et dobbelt væsen og dets liv en Guds plan. Det er den første grundlæggende kendsgerning, man skal huske på. Mennesket har et fysisk legeme og et åndeligt legeme.

Menneskets jordiske eksistens er blot en prøve på, om det vil koncentrere sine anstrengelser, sit sind og sin sjæl på ting, som bidrager til behag og tilfredsstillelse for dets fysiske instinkter og lidenskaber, eller om det vil gøre det til sit livs formål at opnå åndelige egenskaber.

»Det, som et menneske praktisk talt lægger til sit hjerte«, siger Carlyle, »og bestemt ved angående sin vitale forbindelse med dette mystiske univers og sin pligt og sin skæbne der, det er i alle tilfælde hovedsagen for ham og bestemmer på en skabende måde alt det andet......... Og jeg siger, hvis De fortæller mig, hvad det er, fortæller De mig i meget stor udstrækning, hvad det menneske er, hvad det er for en slags ting, han vil gøre«. Denne filosof har aldrig sagt noget, der kom nærmere sandheden.

Menneskets legeme er kun det tabernakel, hvor dets ånd bor. Alt for mange er tilbøjelige til at anse legemet for mennesket, og derfor tilbøjelige til at lede deres anstrengelser mod at tilfredsstille legemets glæder, dets appetit, dets ønsker, dets lidenskaber. Alt for få anerkender, at det virkelige menneske er en udødelig ånd, hvis »intelligens, eller med andre ord: Lys og sandhed« (se L. & P. 93:36) var gjort levende som et personligt væsen, før legemet blev avlet, og at dette åndelige væsen med alle sine forskellige karaktertræk vil fortsætte, efter at legemet ophører at reagere over for sine jordiske omgivelser.

At vække åndelighed i mænds og kvinders hjerte har været Herrens formål, siden han forkyndte: »I dit ansigts sved skal du spise dit brød«. (1. Mos. 3:19). Ned gennem alle tider har mennesket fået valget mellem at gøre målet for sit liv enten åndelighed eller sanselighed, åndelighed eller verdslighed, åndelighed eller intelligens. Jeg ønsker ikke at antyde, at åndelighed og intelligens ikke kan eksistere i den samme person, det kan de - ligeledes verdslighed og åndelighed, men ikke sanselighed og åndelighed. Men mennesket koncentrerer som regel sin tanke og sin handling om den ene eller den anden ting. Overskriften, at det største behov i verden i dag er åndelig opvågnen, indebærer, at åndelighed bør være den første tanke i vort sind.

Kun gennem åndelig opvågnen har mennesket gjort fremskridt under sin langsomme, vedvarende klatren opad, siden det guddommelige påbud: »Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden«. (1. Mos. 1:28). Det eneste, der sætter mennesket over dyrene på marken, er hans besiddelse af åndelige gaver. Overordentlig

intelligens uden åndelige dyder kan blot tjene til at gøre menneskene mere dyriske.

Jeg beder Dem forestille Dem, hvilken tilstand mennesket ville have været i, hvis Gud aldrig havde åbenbaret sig til mennesket. At frelse sit liv og fortsætte slægten ville være menneskets eneste formål; der ville i virkeligheden ikke være andet at leve for. Med andre ord, han ville blot være et dyr.

Herren, som forudså dette, åbenbarede sig for mennesket og gav ham evangeliets plan. For at hjælpe mennesket til at rejse sig over jordiske ting og bevare dets hjerte fra at beskæftige sig udelukkende med dem, befalede Herren mennesket at tage »sin hjords førstefødte« (1. Mos. 4:4) og ofre dem som et offer til Gud. Har du nogensinde tænkt på det? Det bedste, hvad der sædvanligvis ville være det bedste for en selv, må gives til en højere magt - det første trin til åndelig opløftelse. Når mennesket således nægter sig selv noget og besejrer sin fysiske appetit og viser ærbødighed for noget, der er højere end han selv, kommer han nærmere til sin Skaber - det er åndelig opvågnen.

Der er en meget betydningsfuld historie om to drenge - en, som lyttede til Guds befalinger og tilbød offeret, betalte sin skyldighed til Gud, i overensstemmelse med Herrens befaling. Den anden undlod at gøre det, fordi hans hjerte hang ved de jordiske ting. Som følge heraf blev han grådig og egenkærlig og morderisk. Han kvalte sin sjæl med grådighed. Han undertrykte sin åndelighed. Han blev skinsyg og misundelig, og til sidst myrdede han sin broder.

I denne enkle beretning om Kain og Abel finder vi menneskehedens historie. Den mand, som lader sit hjerte hænge ved denne verdens ting, som ikke tøver med at bedrage sin broder, som vil lyve for at opnå noget, som vil stjæle fra sin næste, eller som ved sladder vil berøve en anden hans rygte, lever på et lavt, dyrisk eksistensplan, og enten undertrykker sin åndelighed eller tillader at den ligger og sover. At være således betyder, at »kødets attrå er død«. (Rom. 8:6). Der er aldrig sagt eller skrevet noget sandere ord.

Aldrig før i verdenshistorien har der været et sådant behov for åndelighed som i dag.

Civilisationen er blevet altfor indviklet for det menneskelige sind til, at man kan danne sig et klart billede af den eller kontrollere den. Med mindre mennesket kommer til en hurtig forståelse af, at de højeste og ikke de laveste menneskelige egenskaber må udvikles, er den nuværende civilisations tilstand i fare.

Men summen af håb er stigende. Tænkende mænd og kvinder forstår menneskets behov for at se op mod himlen i stedet for at krybe afsted for at svare til det dyriske instinkt.

Den åndelige vej har Kristus som sit mål. Mennesket lever for noget, der er højere end han selv. Han hører Frelserens stemme sige: »Jeg er vejen, sandheden og livet«. (Johs. 14:6). Hvis han følger den stemme, vil han snart lære, at der ikke er een stor ting, han kan gøre for at opnå lykke eller

evigt liv. Han lærer, at »livet består ikke af store ofre eller pligter, men af små ting, hvor smil og venlighed og små pligter, der ydes af vane, er, hvad der vinder og bevarer hjertet og giver trøst«.

Åndelig opvågnen i millioner af mænds og kvinders hjerter ville skabe en forandret verden. Jeg håber, at den dag snart vil gry. Min tro på Jesu Kristi evangeliums endelige triumf forsikrer mig om, at en åndelig opvågnen må komme. Den vil komme gennem anerkendelsen af Jesus Kristus og lydighed mod hans evangelium. Jeg tror, at der aldrig i verdenshistorien har været en tid, hvor der var et sådant behov for et enigt, beslutsomt standpunkt om at opretholde Kristus og evangeliets genoprettelse gennem Profeten Joseph Smith, som der er i dag. Af hele min sjæl tror jeg det.

Præsident *David O. McKay.*

Månedens SPØRGSMÅL

Af *Joseph Fielding Smith,* præsident for *De Tolv Apostles Råd.*

Præstedømmets nøgler

Spørgsmål:

Da vi diskuterede gengivelsen af præstedømmet, rejste spørgsmålet sig om den korrekte betydning af præstedømmets nøgler. Der synes at være en meningsforskel hos medlemmerne i vor klasse. Det synes meget klart for alle, at præstedømmet er guddommelig myndighed, som kommer fra Gud, og som blev givet til hans tjenere i alle evangeliets uddelinger, og hvorved de profeterede og talte i hans navn. Omfatter denne myndighed nøglerne, eller var de en særlig kraft foruden ordinationen?

Svar:

Det er sandt, at når en mand bliver ordineret til en grad af præstedømmet, er han bemyndiget til at arbejde og udføre pligter i kraft af dette præstedømme, men altid under en, der har den myndighed at lede. Præsident Joseph F. Smith har gjort dette meget klart i følgende udtalelser i »*Gospel Doctrine*«:

»Præstedømmet er altomfattende i den myndighed, der gives til mennesket for at handle for Gud. Enhver mand, der er ordineret til en eller anden grad inden for præstedømmet, har den myndighed, der er overdraget ham.

Men det er nødvendigt, at enhver handling, der udføres under denne myndighed, skal udføres til rette tid og på rette sted og på rette måde og efter den rette orden. Magten til at lede disse arbej-

der udgør præstedømmets nøgler. I sin fylde holdes nøglerne kun af een person ad gangen, Kirkens profet og præsident. Han kan overdrage en del af denne magt til en anden, i hvilket tilfælde denne person holder nøglerne til dette særlige arbejde. Således holder en tempelpræsident, en stavspræsident, en biskop, en missionspræsident eller en præsident for et kvorum, hver nøglerne til det arbejde, der udføres inden for deres særlige område eller sted. Hans præstedømme forøges ikke ved denne særlige kaldelse, for en halvfjerds, som præsiderer over en mission, har ikke mere præstedømme end en halvfjerds, der arbejder under hans ledelse; og præsidenten for et ældsternes kvorum f. eks. har ikke mere præstedømme end noget medlem af dette kvorum. Men han holder magten til at lede det officielle arbejde, der udføres i missionen eller kvorum'et, eller med andre ord, *nøglerne* til denne del af arbejdet. Således er det ved alle forgreningerne af præstedømmet - der må omhyggeligt skelnes mellem den almindelige myndighed og ledelsen af det arbejde, der udføres af denne myndighed«. (»Gospel Doctrine«, kap. 9, 1956, side 136).

Grenspræsidenten holder nøglerne over grenen.

Enhver mand, som på rette måde er valgt til at præsidere i et eller andet embede i Kirken, bør æres i sit kald. Når en mand bliver ordineret til stillingen som grenspræsident, får han nøglerne til at præsidere over den gren, hvor han bor, og bør æres i sit kald af ethvert medlem af grenen, ligegyldigt hvilket kald nogen af dem har. Det samme gælder en stavspræsident, en kvorumspræsident, eller hvad det ellers kan være. For at belyse, hvad dette betyder, lærer vi, at ingen fader har ret til, selv om han måske holder det melkisedekske præstedømme, at døbe et af sine egne børn, uden først at opnå sin grenspræsidents godkendelse. Når godkendelsen er opnået, bemyndiges faderen til at udføre denne ordinance for sit barn. Skulle nogen fader selv påtage sig at udføre en dåb eller at ordinere sin søn, uden først at opnå godkendelse fra den præsiderende i grenen eller staven, som holder myndighedsnøglerne, har han overtrådt Kirkens regler. Dette omfatter en apostel så vel som ældsten i en gren. Selv Kirkens præsident ville aldrig tænke på at handle i nogen sag af denne art uden først at henvende sig til biskoppen i sit ward eller præsidenten i sin stav og anerkende den myndighed, som er blevet overdraget biskoppen eller stavspræsidenten.

Der har været lejligheder, hvor mænd, der holder præstedømmet, har overtrådt disse grænser, men det har skyldtes den kendsgerning, at de har misforstået den myndighed, som de embedsmænd, der på rette måde er kaldet, har været i besiddelse af. Der må ikke findes nogen forvirring i Kirken, og den rette myndighed bør altid anerkendes.

Alle ting skal åbenbares.

Der er andre ting af stor interesse angående præstedømmets nøgler, som måske ikke helt klart

forstås af nogle. Herren har åbenbaret, at i den nuværende uddeling - Tidernes Fyldes Uddeling - skal alle ting fra begyndelsen åbenbares og noglerne fra hver uddeling gengives. Dette er blevet »talt ved alle hans hellige profeters mund, siden verden begyndte«. (Ap. Gern. 3:21, Efes. 1:10). I opfyldelsen af denne forudsigelse kom alle profeterne, der holder nogler, fra Adam til Peter, Jakob og Johannes, til Profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery og gengav deres nogler. Vi har ikke detaillerede rapporter fra hver af disse gengivelser, men vi har den almindelige beretning om, at det blev gjort. (L. & P. 128:19-21).

Først kom Moroni, så Johannes Døberen og Peter, Jakob og Johannes, der gengav deres præstedømmer, så Kirken kunne blive organiseret. Så fulgte de strålende syner i Kirtland Templet og andre gengivelser fra Adam og nedefter. Ved oktober konferencen i 1840 udarbejdede Profeten Joseph Smith et dokument og fik det læst op, og vi finder heri følgende:

»Begyndende med Adam, som var det første menneske, der i Daniel omtales som værende den »Gamle af Dage«, eller med andre ord, den første og ældste af alle, den store, herlige stamfader, om hvem det siges et andet sted, at han er Mikael, fordi han var den første og fader til alle, ikke blot ved efterkommere, men den første til at nyde åndelige velsignelser, som blev gjort bekendt med forordningerne til sine efterkommeres frelse til enden, og til hvem Kristus først blev åbenbaret, og gennem hvem Kristus er blevet åbenbaret fra himlen og vil blive ved med at blive åbenbaret fra nu af. Adam har noglerne til tidernes fyldes uddeling, d v. s., at alle tiders uddeling er blevet og vil blive åbenbaret gennem ham fra begyndelsen til Kristus og fra Kristus til slutningen af de uddelinger, som skal åbenbares.. »Da han kundgjorde os sin viljes hemmelighed ifølge den beslutning, som han havde fattet hos sig selv, om den frelsesplan: i tidernes fylde at sammenfatte, både det himmelske og det jordiske, i Kristus«. (Efes. 1:9-10)«. (Profeten Joseph Smiths Lærdomme, side 198).

I en åbenbaring, givet i marts 1832, sagde Herren:

»At I må nå den krone, der er beredt jer, og komme til at herske over mange riger, siger Gud Herren, den hellige i Zion, der har lagt grundvolden til Adam-ondi-Ahman,

som har gjort Mikael til jeres fyrste og befæstet hans fødder og sat ham i det høje og givet ham frelsens nøgler under den Helliges råd og vejledning, han, som er uden dages begyndelse og livs ende«. (L. & P. 78:15-16).

I femte kapitel af 1. Mosebog nævnes de myndigheder, der holdt præstedømmets nøgler fra Adam til Noa, men Noa fik desuden mere myndighed. Profeten Joseph Smith sagde om ham:

»Præstedømmet blev først givet til Adam; han fik overdraget Det første Præsidentskab og havde dets nøgler fra slægt til slægt. Han fik det i skabelsen, før verden blev dannet, som det findes nedskrevet i 1. Mosebog 1:26, 27, 28. Der blev givet ham herredømme over alle levende skabninger. Han er Mikael, ærkeenglen, hvorom

der tales i skriften. Så til Noa, som er Gabriel; han kommer næst efter Adam i myndighed; han blev af Gud kaldet til dette embede og blev fader til alle levende på den tid, og han fik overdraget herredommet. Disse mænd havde først noglerne på jorden og så i himlen«. (Profeten Joseph Smiths Lærdomme, side 185).

Efter syndfloden modtog Abraham præstedommets nogler fra Melkisedek, og gav dem ojensynlig til Isak, som gav dem til Jakob. Hvad der skete efter Josefs dod, er ikke klart berettet, men der kom en efterkommer af Esajas, som levede i Abrahams dage, Jetro, præsten i Midjan og efterkommer af Abraham, til Moses. Efter at Moses var taget bort, blev det melkisedekske præstedomme også taget fra Israel indtil vor Frelsers komme, da det atter blev gengivet. Profeterne i Israel holdt det melkisedekske præstedomme, efter at Moses var gået bort, men hver af dem modtog sin myndighed og sine nøgler ved særlig ordination. (Profeten Joseph Smiths Lærdomme, side 215).

Præstedommets nøgler blev givet til Peter, Jakob og Johannes ved forklarelsen på bjerget, men apostelskabet blev givet dem ved Jesus Kristus, da han kaldte dem til gerningen, sammen med de andre medlemmer af de tolv. Peter, Jakob og Johannes gav Joseph Smith og Oliver Cowdery det melkisedekske præstedomme, men ved genoprettelsen af alle ting blev det nodvendigt for de profeter, der holdt nøglerne fra fortidens uddelinger, at komme til Joseph Smith og Oliver Cowdery og gengive deres nogler og myndigheder, så alle ting kunne blive fuldkommengjort i den store genoprettelse forud for Jesu Kristi komme.

Joseph Fielding Smith.

Vi bringer hermed en lidt forsinket

Julehilsen fra Amerika

Kære søskende og venner!

De smukke rode og gyldne blade er næsten borte, dagene bliver kortere og nætterne længere. De kolde vinde blæser ned fra bjergene, og snart vil jorden være klædt i hvidt, når sneen dækker alting og får det hele til at ligne et mærkeligt og smukt felandskab.

Når vinteren nærmer sig, mindes vi om, at julen snart kommer, den tid på året, hvor vore tanker og vore bedste ønsker mere end på noget andet tidspunkt går til vore venner og vore kære. En af de værdifuldeste skatte på denne jord er trofaste venner.

For os, som har det privilegium at være medlemmer af denne vidunderlige kirke, betyder familie og venner et stærkere bånd end blot lejligheden til at komme sammen i nogle få korte år i dette jordiske liv.

Det betyder fortsættelsen af kærlighed, venskab og tjeneste i al evighed, hvis vi retter os efter de krav, der stilles til os. Det er kun en lille ting at bede om, når vi tænker på de evigheder, der ligger foran os, og på de vidunderlige forjættelser, som er givet dem, der er trofaste.

Verden fejrer julen som Frelserens fødselsdag, og ofte går den virkelige betydning af dagen tabt i al dens sus og dus med selskaber, fester og kostbare gaver. Meget ofte glemmes enken, de faderløse og den forkroblede tigger ved porten, medens folk prøver at behage og huske dem, der har social eller politisk magt.

Vi burde tænke på Frelseren, vor himmelske Faders Søn, Kristus, som kom til jorden som det lille barn fra Bethlehem, født i de ringeste omgivelser, blandt fattige og ringe. Hans forældre havde meget lidt af denne verdens gods, og hele hans liv var hans jordiske ejendele meget få, og han opholdt sig blandt de sagtmodige og ringe. Hans ord og kloge råd har levet ned gennem tiderne for at give styrke, trøst, sikkerhed og vejledning til dem, der lytter til hans ord.

Hele sit liv tilbragte han for at ofre sig for sine medmennesker. Af alle de mennesker, der har levet på jorden, er han den eneste, der har givet os den fuldendte plan, hvorved vi kan vinde evig glæde. Hans ord er løsningen på alle verdens problemer og ulykker. Hvor vidunderlig kunne denne verden være, hvis alle blot ville lytte til de ord, han sagde: »Derfor, alt hvad I vil, at andre skal gøre mod jer, det skal I gøre mod dem«. Og da Kristus blev spurgt om, hvilket bud der var det største, svarede han: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind. Dette er det første og store bud. Men det andet er dette ligt, du skal elske din næste som dig selv«.

Begærlighed, egenkærlighed og søgen efter personlig vinding ville intet betyde, hvis vi fulgte hans ord og råd. Hver eneste af os har fået lejlighed til at tjene, til at gøre noget værdifuldt ud af vort liv. Det er vort privilegium og vor pligt at hjælpe andre til at se sandheden og skønheden i vor religion, som er den plan, der er givet os af vor Frelser. Der kan kun være een rigtig vej til at opnå fred og lykke, ikke blot i dette liv, men i alle evighedens utallige tidsaldre, og det er den plan, der er givet os af Frelseren, og de ord, der gives os gennem Herrens profeter i gamle og nye tider.

Planen er smuk og let at følge. Gør det rette hver dag, og når aftenen kommer, vil vi have den tilfredsstillelse at have tilbragt dagen godt. At leve hver dag i vort liv i fuldeste mål, og udføre alt det gode, der er muligt, er den bedste måde til at bringe fred i sindet og en følelse af at have udført noget. Et resultatrigt liv tælles ikke efter de år, vi lever, men efter mængden af det gode, vi har udført, og den måde vi har tjent på i årene her på jorden.

Vi har haft mange vidunderlige oplevelser i vort liv, Herren har velsignet os på så mange måder, og for alt dette er vi meget taknemmelige. En af de største velsignelser, vi har nydt, og som vi er meget taknemmelige for, var det privilegium at arbejde i det skønne fjerne land

Danmark blandt så mange vidunderlige mennesker, som elsker Herren og prøver at tjene ham til alle tider.

Vi vil altid skatte de venskaber, vi fik der, og de vidunderlige erfaringer, vi modtog, medens vi arbejdede blandt de trofaste hellige og missionærerne. Må Herren velsigne hver eneste af Dem med helbred og styrke, med beslutsomhed til at tjene ham og holde hans befalinger. Stræb efter at følge den sti, vor Frelser har vist os, hvad der er vejen til fuldkommen fred og glæde.

Vore tanker og bedste ønsker vil være hos Dem i denne juletid. Må fred dvæle i Deres hjerter og Deres hjem og give Dem glæde og tilfredshed. Må De alle have det forsæt at leve lidt nærmere til hans lærdomme end nogensinde før. Må den sande julens ånd være længe hos Dem, efter at helligdagene forlængst er borte.

Vi ønsker Dem hver og en en glædelig jul og et godt og lykkeligt nytår.

Deres hengivne *Præsident og søster Junius M. Sorensen.*

DISTRIKTSKONFERENCERNE I 1958

er fastsat til følgende tider:

Distriktskonference nr. 1

Aalborg distrikt	11. og 12. januar.
Odense distrikt	18. og 19. januar.
Esbjerg distrikt	25. og 26. januar.
Aarhus distrikt	1. og 2. februar.
København distrikt	8. og 9. februar.

Distriktskonference nr. 2

Aalborg distrikt	29 og 30. marts.
Odense distrikt	5. og 6. april.
Esbjerg distrikt	12. og 13. april.
Aarhus distrikt	19. og 20. april.
København distrikt	26. og 27. april.

Distriktskonference nr. 3

Aalborg distrikt	30. og 31. august.
Odense distrikt	6. og 7. september.
Esbjerg distrikt	13. og 14. september.
Aarhus distrikt	20. og 21. september.
København distrikt	27. og 28. september.

Distriktskonference nr. 4

Aalborg distrikt	25. og 26. oktober.
Odense distrikt	1. og 2. november.
Esbjerg distrikt	8. og 9. november.
Aarhus distrikt	15. og 16. november.
København distrikt	22. og 23. november.

Fra MISSIONSSEKRETÆREN

Ved det nye års komme begynder enhver at skrive en liste over de ting, han *vil* gøre eller de ting, han *ikke vil gøre* i det kommende år. Næsten alle ønsker at prøve på at blive bedre.

For os som medlemmer af Kirken skulle det ikke være nødvendigt at skrive ned hvert år, hvad vi *vil gøre*, og hvad vi *ikke vil gøre*. Hvorfor skulle det ikke være nødvendigt?

Når et menneske begynder at studere Kirken, studerer han Bibelen, han lytter til missionærerne, han kommer til Kirkens møder, og fremfor alt, han beder om de ting, som han har hørt og læst om. Han er på vej til at få et vidnesbyrd om evangeliet. Endelig fastsættes dåbsdatoen. Han har opnået et vidnesbyrd om evangeliet, og han forstår det godt nok til at tillade sig at blive døbt. Han bliver døbt og modtager den Helligånd — alle de nødvendige trin i evangeliets plan. Han er medlem af den eneste sande Kirke på jordens overflade.

Når et menneske bliver døbt, har han *lovet* at holde *alle* de befalinger, der er givet eller vil blive givet. Han har lovet bl. a. at holde Visdomsordet, at betale tiende, at komme til møderne, ikke at tale ondt om andre, at respektere lederne o. s. v. Vi lovede at holde disse befalinger hver eneste dag, ikke kun om søndagen.

Når vi som medlemmer har en så »fuldendt« række af løve at gå efter, at leve efter hver dag i vort liv, hvorfor skulle det så være nødvendigt for os at skrive dem op hvert år?

Herren har været så vidunderlig mod hver eneste af os. Han har givet os så mange velsignelser. Hver eneste dag, når man går på gaden, kan man se folk, som er krøblinge, man kan se folk, som er blinde, og man kan se folk, som har det meget værre end en selv.

Hellere end at skrive alle de ting op, som vi bør gøre eller vil gøre i 1958, skulle vi påtage os at takke Herren hver dag for de velsignelser, han udøser over os. Lad os være klare over, hvor meget vi har at være taknemmelige for — og huske at takke Herren for det.

Ældste Neldon Oborn.

Dagens tanke:

»Bed altid, så skal jeg udgyde min Ånd over dig, og stor skal din velsignelse blive, ja større, end om du skulle få jordens skatte og den dermed følgende forgængelighed«. (L. & P. 19:38).

Referater fra DISTRIKTS-*konference nr. 4*

København distrikt, 23. og 24. november 1957

Distriktskonferencen i København var denne gang henlagt til Amager grens kirkebygning, grundet på ombygningen af kirken på Priorvej.

Vi samledes lørdag den 23. november kl. 19 til en koncert fremfort af Amager grens sangkor under ledelse af søster Inger Fischer. Programmet omfattede nogle af Kirkens dejlige sange. Organist var søster Lena Ling Nielsen, der også medvirkede med en klaversolo. Det var en dejlig koncert, og et meget stort arbejde var lagt i det dejlige program. Efter koncerten var der bazar, arrangeret af Amager grens Kvindelige Hjælpeforening, og mange smukke ting blev her udbudt på auktion og ved salg, og der blev også solgt mange forskellige lækre forfriskninger.

Søndag morgen kl. 9 afholdtes præstedømsmøde, og samtidig Kvindelig Hjælpeforenings møde under ledelse af søster Ora H. Petersen.

Søndagsskolen indledtes kl. 10,30, og det var et dejligt program, der her præsenteredes; der var fine taler og sange og musiknumre, og det blev altsammen fremført med stor frimodighed. Til denne søndagsskole var der ialt tilstede 204.

Kl. 15 afholdtes dåbsmøde, hvor søster Espersen fra Rønne på Bornholm blev døbt.

Senere på eftermiddagen afholdtes først kl. 15,45 instruktionsmøde for Primary og derefter kl. 16,30 funktionærmøde for de øvrige organisationer.

Søndag aften kl. 19 samledes vi til konferencens hovedmøde, hvor missionspræsidentskabet talte til os, og broder Rolf Christiansen fra Salt Lake City overbragte os en hilsen fra danske i Salt Lake City og bar sit vidnesbyrd, og vi hørte også en kort tale af distriktspræsident Bjarne Gram.

Amager grens sangkor sang to dejlige sange, »Løft din stemme« og »Der er solskin«, og ældsterne Karl P. Woolsey og Julius Madsen sang en duet. Tilstede 201.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident Bjarne Gram. *B. G.*

HAR DE HUSKET AT FORNY DERES ABONNEMENT PÅ STJERNEN!

Prisen for et helt år er kr. 8,50 i Danmark, og $ 2.00 i udlandet, frit tilsendt. I Danmark bedes beløbet venligst indbetalt på postgirokonto nr. 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at skrive »Stjernen«.

ER MORMONS BOG *Guds ord?*

Af *Jakob Jensen,* København.

(Fortsat).

Han sagde, at der var en bog, der var skrevet på guldplader, og som indeholdt en beretning om dette kontinents tidligere indbyggere og deres oprindelse. Han sagde også, at den indeholdt det evige evangelium i dets fylde, som Frelseren overgav de tidligere indbyggere det. Sammen med pladerne var der også opbevaret to sten indfattede i sølvbuer; disse sten, fastgjort til en brystplade, udgjorde de såkaldte Urim og Tummin, og de mænd, der ejede og brugte disse sten i forrige tider, kaldtes »seere«. Gud havde beredt dem, så bogen skulle kunne oversættes.

Efter at han havde sagt dette, begyndte han at citere profetierne i Det gamle Testamente. Han citerede først en del af det tredie kapitel af Malakias; han citerede også det fjerde og sidste kapitel af samme profeti, dog med en lille afvigelse fra teksten, som den læses i vore bibler. I stedet for at læse det første vers, som det lyder i vore bøger, citerede han således: »Thi se, dagen kommer, der brænder som en ovn, da alle hovmodige og alle, som gør ondt, skal brænde som halm; thi de, der kommer, skal opbrænde dem, siger Hærskarernes Herre, så der ikke levnes rod eller gren af dem«. Og videre citerede han det femte vers således: »Se, jeg vil åbenbare jer præstedømmet ved profeten Elias, før Herrens store og frygtelige dag kommer«. Han citerede også det næste vers anderledes: »Og han skal plante i børnenes hjerter de forjættelser, som blev givet fædrene, og børnenes hjerter skal vendes til fædrene. Om det ikke var således, ville hele jorden fuldstændig blive lagt øde ved Hans tilkommelse.«

Foruden disse steder citerede han Esajas 11. kapitel og sagde, at det var ved at blive opfyldt. Han citerede også det tredie kapitel af Apostlenes Gerninger, 22. og 23. vers, ganske som det står i vort nye testamente. Han sagde, at den profet var Kristus, men at dagen endnu ikke var kommet, da »hver sjæl, som ikke hører på den profet, skal udryddes af folket«, men at den snart ville komme. Han citerede også 3. kapitel af Joel, fra det 1. til det 5. vers, og sagde, at dette endnu ikke var gået i opfyldelse, men at det snart ville ske. Og han sagde endvidere, at hedningernes fylde snart skulle indgå. Han citerede mange andre skriftsteder og forklarede mange ting, som ikke kan nævnes her. Videre sagde han, at når jeg fik de plader, om hvilke han havde talt — thi tiden, da jeg skulle få dem, var endnu ikke kommet — skulle jeg ikke vise dem til noget menneske, ej heller brystpladen med Urim og Tummin, undtagen til dem, som jeg fik befaling til at vise dem til.«

Englen Moroni besøgte Joseph Smith tre gange den nat. Da dagen begyndte at gry, var Joseph meget træt, da han slet ikke havde sovet.

Han stod op og gik ud til sin fader, hvor de plejede at arbejde sammen. Faderen så straks, at der var noget i vejen med Joseph, og sagde, at han skulle gå hjem. På vejen, da han skulle over et gærde, faldt han og vågnede først, da der var en, der tiltalte ham ved navn. Det var atter Moroni, som spurgte, om han havde sagt noget til sin fader. Det havde han ikke, og sendebudet sagde til ham, at han skulle gå til sin fader og forklare ham alt, og derefter skulle han gå op til højen og få at vide, hvor pladerne var.

»Jeg adlød og gik tilbage til min far på marken og fortalte ham det hele. Han svarede, at det var fra Gud, og formanede mig til at gøre, som sendebudet havde befalet. Jeg forlod marken og gik til det sted, hvor sendebudet havde sagt mig, at pladerne lå forvaret, og takket være det syns klarhed, som jeg havde haft, kendte jeg straks igen stedet, da jeg kom dertil«.

Højen ligger ved byen Manchester i Ontario amt, New York. På vestsiden af højen, ikke langt fra toppen lå en stor sten, der var tyk og afrundet på den øverste side og flad på undersiden. Han løftede stenen ved hjælp af en stang. Under stenen var en kiste, lavet af sten, der holdtes sammen med en slags cement. I kisten lå pladerne sammen med Urim og Thummin og brystspandet. Da Josef ville tage pladerne, blev han standset af sendebudet, der sagde, at tiden endnu ikke var kommet, først om fire år ville han få dem, men hvert år på den samme dag skulle de mødes der. Det gjorde de, og Joseph modtog belæringer af ham angående Herrens vilje.

Den 22. september 1827 fik Joseph Smith så pladerne af Moroni; han fik besked på at passe godt på dem, ellers ville de blive taget fra ham. Det viste sig, at der var mange, der ville have fat i dem. Til sidst blev forfølgelsen så uudholdelig, at han blev tvunget til at forlade Manchester, og sammen med sin hustru rejste han derfor til sin svigerfader, der boede i Susquehanna amt i staten Pennsylvanien. Der begyndte han at oversætte pladerne ved hjælp af Urim og Thummin samt brystpladerne. Den 5. april 1829 kom Oliver Cowdery til Joseph Smiths hus. De kendte ikke hinanden, men Cowdery sagde, at han var skolelærer og havde hørt om pladerne, og de blev enige om, at han skulle nedskrive, hvad Joseph oversatte, og på den måde gik det hurtigt fremad med oversættelsen af pladerne, siden blev det så til Mormons Bog.

Den 15. maj gik de ud i skoven for at bede og adspørge Herren angående dåb til syndernes forladelse, som de fandt omtalt under oversættelse af pladerne. Medens de således bad til Herren, kom et himmelsk sendebud i en klar sky ned fra himmelen, lagde sine hænder på deres hoved og sagde:

»I Messias's navn overdrager jeg jer, mine medtjenere, Arons præstedomme, som ejer nøglerne til engles betjening og til omvendelsens evangelium og til dåb ved nedsænkning til syndernes forladelse; og dette skal aldrig mere tages fra jorden, førend Levis sønner atter frembringer et offer for Herren i retfærdighed«.

Det sendebud, som tildelte dem dette præstedomme, sagde, at han var Johannes Døberen. En måned senere kom Peter, Jakob og Johannes for at give dem det melkisedekske præstedomme. Ved indvielsen af Kirtland Tempel den 3. april 1836 viste flere af de gamle profeter sig og overgav Joseph Smith og Oliver Cowdery noglerne til deres respektive kald indenfor præstedommet. Præstedømmet blev gengivet i sin fylde i de forskellige ordinancer.

Lad os gå tilbage til Det Nye Testamente. I Mattæus 16:13—19 hedder det: »Da Jesus var kommet til egnen ved Kæsarea Filippi, spurgte han sine disciple og sagde: Hvem siger folk, at Menneskesonnen er? De svarede: Nogle siger: Johannes Dober; andre: Elias; andre: Jeremias eller en anden af profeterne. Han sporger dem: Men I, hvem siger I, at jeg er? Og Simon Peter svarede og sagde: Du er Kristus, den levende Guds Son. Da svarede Jesus og sagde til ham: Salig er du, Simon, Jonas' son! thi det har kod og blod ikke åbenbaret dig, men min Fader, som er i himlene. Så siger jeg til dig, at du er Petrus, og på den klippe vil jeg bygge min kirke, og dødsrigets porte skal ikke få magt over den. Og jeg vil give dig himmerigets nøgler, og hvad du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og hvad du løser på jorden, det skal være løst i himlene«.

Frelseren ville ikke bygge sin menighed på Peter, men på en klippe, nemlig åbenbarelsens klippe, og det er, hvad der er sket for godt 100 år siden, da Gud Faderen og hans Son viste sig for Profeten Joseph Smith, han skulle oversætte Mormons Bog og senere oprette Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Det var engelen Moroni, der gav ham pladerne til Mormens Bog, senere Johannes Doberen, som gav Joseph Smith og Oliver Cowdery det aronske præstedomme, og senere Peter, Jakob og Johannes, der gav dem det melkisedekske præstedomme. *(Fortsættes)*

Kvindelig HJÆLPEFORENING

Bazar i Silkeborg.

Lørdag den 23. november 1957 afholdt Kvindelig hjælpeforening i Silkeborg bazar, der åbnedes med sangen »Kærlighed er lysets kilde« og bøn ved ældste Speneer B. Greer, hvorefter præsidentinden, søster Astrid Bruun, bød velkommen til alle søskende og venner. Efter en lille underhold-

ning, bestående af oplæsning ved søster Edith Leth af Mormons Bog: Alma 7. kapitel, sang af to Primary piger, »Hvorfra kommer du, du lille stjerne?«, og sang og musik ved ældste Chad Thorderson fra Aarhus, gik vi over til selve bazaren. Mange dejlige ting, som søstrene havde lavet, var lagt frem til salg, og vi havde den glæde, at Primary også kunne fremvise en mængde fine sager, som pigerne og drengene havde lavet, de stod selv for salget og fik udsolgt, så deres øjne strålede af glæde og taknemmelighed over det gode resultat af deres arbejde. Også Kvindelig hjælpeforening fik udsolgt; der var også servering af suppe og varme pølser samt desserter og sodavand. Og det bedste af det hele: der var en dejlig ånd tilstede, så man rigtig kunne mærke kærligheden blandt alle. Vi havde også den glæde at se flere af missionærerne fra andre grene og også en del venner af Kirken, og alt forløb på bedste måde. Vi sluttede kl. halvti, og vi var alle enige om, at det havde været en vidunderlig bazar. Tilstede 41.

E. L.

SØNDAGSSKOLEN

Nadververs for januar:

For Senior Søndagsskolen:

»*Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!*« (1. Kor. 11:24).

For Junior Søndagsskolen:

Jeg kommer til dig angerfuld,
jeg føler, du elsker mig.
Når nadveren jeg nyder her,
jeg vil erindre dig.

Ved begyndelsen af hvert år ser vi mod fremtiden med et ønske om at forbedre os. Vi har haft den glæde at have fremgang i vor organisation i det forløbne år, og det kan De, lærere og ledere, være virkelig stolte af. Lad os imidlertid i det kommende nye år beslutte os til at gøre det endnu bedre, og lad os huske, at sjæle er kostbare i Herrens øjne, og at arbejdet med at undervise og vejlede dem på retfærdighedens stier er det vigtigste arbejde i verden. Lad os derfor arbejde sammen, så vi bedre kan udføre de ting, som Herren har befalet os at gøre.

Må Herren velsigne Dem i Deres arbejde, så De kan være redskaber i hans hånd til at gøre livet bedre for de unge mennesker i Kirken.

Med de bedste ønsker for det nye år og tak for det gode arbejde, der er udført i det år, der er gået.

Hovedbestyrelsen.

Indbinding af Stjernen 1957

Stjernen for 1957 kan nu indbindes. Bogbinderen har atter i år givet os et meget fordelagtigt tilbud, således at en lignende indbinding som i 1956 (smuk pluviusin med ægte guldtryk) kan leveres til en pris af **kr. 7.00.** Da denne billige pris imidlertid forudsætter, at et større antal indbindes på een gang, bedes de Stjerner, der ønskes indbundet, venligst indsendt til missionskontoret snarest muligt, og i hvert fald så betids, at vi har dem **inden den 1. februar 1958.**

Vi lader desuden indbinde et begrænset antal eksemplarer, der kan leveres til samme pris plus abonnementsprisen, kr. 8.50, altså ialt **kr. 15.50 i Danmark, $3.00 i udlandet,** frit tilsendt.

Bøgerne kan leveres i farverne **brun, rød, bordeaux, blå, grøn** eller **sort.** Husk at anføre, hvilken farve der ønskes. Hvis intet andet anføres, leveres **brun** indbinding.

Betalingen bedes venligst indsendt samtidig med bestillingen til CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F., i Danmark postgirokonto nr. 333.38.

Gensidig uddannelsesforening

Når det gamle år rinder ud og det nye år begynder, er vi tilbøjelige til at gøre status over vort liv, og at tage nye beslutninger, som kan styrke de svagheder, vi finder hos os selv. Sandsynligvis er den svaghed, der er mest almindelig hos alle, sendrægtighed: at udsætte til i morgen hvad vi burde udføre i dag. Mennesker, der har haft egenskaber, der kunne have gjort dem til store mennesker, er blevet holdt nede i ubemærketheden, fordi de har manglet dygtighed til at organisere deres liv og deres tid.

Vi ved ikke, hvor megen tid Herren tildeler os til at udføre de ting, han har givet os at udføre; derfor er det nødvendigt at bruge vor tid godt hver dag, ordne problemerne, så snart de viser sig, så vi kan finde os selv forberedt til at møde »i morgen«. Som funktionærer og lærere i G.U.F. har vi et vigtigt arbejde at udføre, og er blevet begavet med forskellige evner til at udføre de ting, som Herren har kaldet os til at udføre. Da vi ikke ved, hvor megen tid Herren vil give os til at udføre disse ting, må vi, hvis vi skal få de bedste resultater ud af vore anstrengelser, også planlægge vor tid godt, og huske på, at ideer, der ikke prøves, og talenter, der ikke udvikles, er spildt.

Tag i år den beslutning at gøre dit liv mere effektivt og udfør de ting, som du skal udføre, ved at afskaffe den tilbøjelighed til at opsætte, som i det forløbne år måske har hæmmet dig.

Hovedbestyrelsen.

GENEALOGISK FORENING

Præsident George Albert Smith har i sin tid fortalt en historie om to brødre, der boede i en by i det nordlige Utah:

»Den ældste broder, Henry, var bankdirektør og havde rigelige midler. Den anden broder, George, var farmer og havde ikke stort andet end dagen og vejen, men han nærede et stærkt ønske om at udføre tempelarbejde for deres døde. Han fik sit slægtsarbejde ordnet og gik ind i templet og arbejdede for dem, der var gået på den anden side.

En dag sagde George til Henry: »Jeg synes, at du skulle gå med til templet og hjælpe til.«

Men Henry svarede: »Det har jeg ikke tid til. Jeg har nok i at passe banken og dens forretninger.«

George sagde: »Du er den ældste - du burde gå.«

Den ældre broder svarede: »Gå du. Du arbejder kun om sommeren. Du er landmand. Jeg må arbejde hele tiden.«

George sagde: »Ja, jeg må også arbejde, men om vinteren tager jeg mig tid til at udføre tempelarbejde.«

Henry blev ved og sagde: »Gå du nu og gør det. Jeg skal nok klare det.«

Et årstid senere besøgte Henry George og sagde: »George, jeg har haft en drøm, som plager mig en del. Jeg gad egentlig vide, om du kan fortælle mig, hvad den betyder.«

George spurgte: »Hvad drømte du, Henry?«

Henry sagde: »Jeg drømte, at du og jeg var gået på den anden side af sløret. Medens vi gik, kom vi til en smuk by. Folk var samlet i grupper på mange steder, og hvert eneste sted, hvor vi kom, gav de dig hånden og lagde deres arm om dig og velsignede dig og sagde, hvor taknemmelige de var for at se dig, men,« sagde han, »de lagde dårligt nok mærke til mig, de var knap nok venlige. Hvad betyder det?«

George spurgte: »Du troede vi var på den anden side af sløret?«

»Ja.«

»Ser du, det er det, jeg har talt til dig om. Jeg har prøvet på at få dig til at gøre arbejde for dem, som er derovre. Jeg har udført arbejde for mange af dem, men der skal udføres meget mere arbejde endnu.«

»Jamen, hvorfor var de ikke glade for at se mig? Jeg er lige så meget i familie med dem, som du er.«

George sagde: »Hvad har du gjort for dem?«

Henry hang med hovedet, og han sagde: »Jeg tror ikke, jeg har gjort noget.«

»Så,« sagde George, »må du hellere se at komme i gang, fordi du nu har fået en smag på, hvad der venter dig, når du kommer derover, hvis du ikke får din del af dette arbejde udført««.

Lad os alle tage ved lære af denne lille historie og udføre arbejde for vore afdøde slægtninge, så det ikke skal gå os som den ældste af brødrene.

Med de bedste ønsker for det nye år fra *hovedbestyrelsen.*

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Og ve den, der ikke vil lytte til Jesu ord eller til deres, som han har udvalgt og udsendt blandt dem; thi den, som ikke modtager Jesu ord eller deres ord, som han har udsendt, modtager ikke ham; og derfor vil han ikke modtage dem på den yderste dag«. (3. Nephi 28:34).

Formål: At påpege, at det forlanges af de sidste dages hellige, at de lytter til Jesu ord og til deres ord, som han har udvalgt til at lede Kirken.

I ovennævnte citat giver Mormon os to nært beslægtede principper, der er grundlæggende for vor Kirke. Det første er, at dersom vi antager Jesus som Kristus, må vi også antage hans ord og hans lære. Jesus og hans ord er uadskillelige. Han er, hvad han har lært. For det andet forlanges det, at vi af hele vort hjerte tager imod dem, som er ordineret til at virke som hans repræsentanter, og at vi antager hans ord. Denne antagelse er et bevis på, at vi antager Herren og hans ord.

Ved generalkonferencen i april 1955 erklærede ældste George Q. Morris:

> » . . . det er vor alvorligste pligt i livet at kende ham (Herren) og elske ham...... Herren Jesus Kristus står ikke anklaget for verden . . . Verden står anklaget for Herren Jesus Kristus, og vi må gøre regnskab for den holdning, vi har indtaget overfor ham og hans budskab, og vi kan ikke antage ham uden at antage hans principper og hans læresætninger. . . Noget andet, som verden må forstå, hvis de vil kende sandheden . . . er, at de, der modtager eller forkaster Guds tjeneres lærdomme, vidnesbyrd og formaninger, modtager eller forkaster Herren Jesus Kristus. Han sagde til de halvfjerds, da han sendte dem ud for at prædike evangeliet: »Den, som hører jer, hører mig, og den, som ringeagter jer, ringeagter mig.« (Luk. 10:16)«.

Vi omtaler undertiden tiendebetaling som bevis på troskab mod og efterlevelse af Herrens bud og befalinger. På samme måde er vor opretholdelse af Kirkens autoriteter bevis på tro på Kristi guddommelighed. Det er blevet erklæret, at det første skridt mod apostasi og frafald er kritik af autoriteterne. I »Discourses of Brigham Young« læser vi:

> »Når et menneske begynder at finde fejl og spørger om dette og hint og siger: »Ser det ud til at være dikteret af Herren,« kan vi være overbevist om, at vedkommende har apostasiens ånd i større eller mindre grad . . . Dersom folk ville leve deres religion, ville der ikke være nogen frafaldne, og vi ville ikke høre beklagelser eller fejlfinden.« (Discourses of Brigham Young, side 83-84).

Lad os glæde og fryde os over, at vi i Kirken har store og gode mænd til at lede os - mænd udvalgt af Gud, og i besiddelse af magt og myndighed til at fremme hans planer og hensigter.

I Lære og Pagter læser vi:

> » . . . mit ord skal ikke forgå, men skal gå i opfyldelse, enten ved min egen røst eller mine tjeneres, thi det er det samme.« (L. & P. 1:38).

KREDSLÆRERNES BUDSKAB

»Du skal ære din fader og din moder«

Budet »Du skal ære din fader og din moder« har tordnet i århundreder. Det er lige så vigtigt i dag, som den gang Herren forkyndte det fra Sinai Bjerg. Det vil leve evigt. Kun et udpint sind ville have glæde af dets dødelige afgang eller være fri for dets forpligtelser.

Hvilke forpligtelser er forbundet med dette bud? Hvorledes kan enhver af os ære sin fader og sin moder? Lad os her tænke på nogle forslag til hvert medlem af familien.

Faderen. Er du lige så trofast over for, hvad din fader og moder trænger til, som de var, da du trængte til dem? Hvor længe er det siden, du besøgte dem? Hvor længe er det siden du gav udtryk for, eller endnu bedre, viste din påskønnelse af, hvad de har gjort for dig? Gør tanken på dig dem lykkelige? Og til slut, er den mand du er, den mand de bad om, at du ville blive?

Ja, der er også din hustrus forældre. Glem ikke dem. De gav dig den største gave, det var i deres magt at give - deres datter.

Moderen. Din opmærksomhed over for din fader og moder og den opmærksomhed, du viser deres timelige og åndelige fornødenheder, betyder meget mere for dem, end hvis de samme tjenester kom fra nogen anden person eller virksomhed på jorden. Hvis tiden har svækket dem, bøjet dem, så glem ikke, at du har bidraget meget til disse forandringer. De elskede dig, sad oppe om natten, bad, græd, bekymrede sig, håbede og drømte. De får deres belonninger i dig og dine handlinger. Er du tilfreds? Er de?

Din mands forældre - er du betænksom over for dem? Tro ikke, at du ikke har forpligtelser over for dem også.

Sønnen. Hvis du er en omsorgsfuld søn, er dine forældre aldrig »den gamle mand« og »den gamle dame«. De er Guds personlige gaver til dig. Gor lige så meget, giv lige så meget og gå lige så langt for at beskytte dem fra skam og hjertesorg, som de ville, og gor, for at beskytte dig.

Hvis du af og til opdager, at du ved mere end de, så tak dem for den store lejlighed du har fået til at lære. Hav respekt for dit hjem og for dem, der leder det - det er den største skole, du nogensinde vil gå i - den er blevet velsignet med de største lærere, du nogensinde vil kende.

Datteren. Hvis du kunne kende dine forældres tanker, hore deres bønner, føle deres ængstelse, kunne du aldrig sige: »Det kommer ikke dem ved«. Du er en del af dem. Hvis du gør noget forkert, bliver de kede af det. Hvis du kommer noget til, gør det dem ondt. Hvis du er lykkelig, er de lykkelige. Du er deres tempel - og Guds. De beder hver dag for dig. Du og Herren må tilsammen besvare deres bonner.

Lad os som medlemmer af Kirken tænke på, at forældre er vor himmelske Faders repræsentanter i oplæringen af hans sønner og døtre. Det er et umådeligt ansvar.

Aalborg kor på Læsø

Mørket var ved at falde over Frederikshavn, da en bus ankom til havnen lørdag den 16. november. Aalborg grens kor, ialt 30 medlemmer, var på vej til Byrum, Læsø, hvor ældsterne Harris Done og Kent Madsen i samarbejde med missionærerne fra Frederikshavn havde arrangeret en koncert i biografsalen.

Det var med skepsis, at medlemmerne af koret gik ombord i den lille fiskerbåd, som vi havde lejet. Ja, de havde bestemt regnet med, at den var større. Efter to en halv times sejlads ankom vi til Læsø, hvor missionærerne tog imod os på kajen.

Indbyggerne på øen var meget venlige og gæstfrie, og efter en times underholdning med smukke sange af koret og forskellige solonumre, udtrykte Læsøboerne deres tak ved bl. a. at byde koret gratis anvendelse af biografsalen næste gang de vil synge her på øen.

Efter at ældste Allen King, grenspræsident for Aalborg gren, havde indledt med bøn, sang koret under ledelse af ældste Paul Christensen en række kirkesange, som imponerede og inspirerede de tilstedeværende. Et af hovedpunkterne ved aftenen var ældste Richard Rays klaversolo, »Malaguenia«. »O, min Fader«, med fru Trine Munkholm som solist blev

ualmindelig godt sunget, ligeledes en solo ved ældste James Poulsen. Det viser sig stadig, at Guds ord udmærket kan forkyndes ved hjælp af musik.

I et foredrag over emnet »Er mormonerne kristne?« fortalte distriktspræsident Tagg Hundrup bl. a. om vor ubetingede antagelse og tilbedelse af Jesus Kristus, Bibelen som grundvold for »mormonerne«s tro, og hvorfor og hvornår polygamiet blev ophævet.

Efter en tak ved ældste Harris Done til alle for denne vellykkede aften, sluttede den nye distriktspræsident for Aalborg distrikt, ældste Allen Mickelsen, med bøn, og de 135 tilstedeværende forlod salen, både åndeligt opbyggede og glade for den dejlige oplevelse, de havde haft.

Guds arbejde blandt nogle af Danmarks venligste indbyggere går fremad, siger ældste Kent Madsen og ældste Harris Done. Sådanne eksempler på Kirkens frugter hjælper uendelig meget til at vise vore venner i verden den glæde, man får ved aktiv deltagelse i Herrens værk.

Tidligere distriktspræsident, ældste Tagg Hundrup, vil gerne herigennem takke medlemmer, venner og missionærer i hele Aalborg distrikt for den gode ånd og den villighed, som han har mødt i den tid, han har været distriktspræsident, og han er sikker på, at den nye distriktspræsident, ældste Allen Mickelsen, kan regne med den samme støtte.

H. N. D. og *T. B. H.*

EFTERLYSNING!

Til indbinding mangler vi nogle eksemplarer af STJERNEN for *januar* og *februar 1956*. Såfremt der er abonnenter, der har de pågældende numre og ikke selv har brug for dem, vil vi være meget taknemmelige for at få dem overladt. Vi betaler dem med 75 øre pr. stk. De bedes venligst sendt snarest til STJERNEN's kontor, Priorvej 12, København F. På forhånd tak for hjælpen!

PERSONLIGE NYHEDER FRA NÆR OG FJERN:

FØDSELSDAGE:

SILKEBORG: Den 1. januar fylder søster Ane Kirstine Jensen 85 år. Hjertelig til lykke!

KØBENHAVN: Den 4. januar fylder søster Jørgine Christensen 75 år. Hjertelig til lykke!

Den 20. januar fylder søster Enny Misfeldt Hansen 70 år. Hjertelig til lykke!

Den 22. januar fylder broder Marius Thomas Thomsen 65 år. Hjertelig til lykke!

BRØNDERSLEV: Den 6. januar fylder broder Chr. Peter Thomsen 70 år. Hjertelig til lykke!

RANDERS: Den 22. januar fylder søster Asta Kjær Christensen 60 år. Hjertelig til lykke!

FREDERIKSHAVN: Den 27. januar fylder broder Jens Marinus Christensen 65 år. Hjertelig til lykke!

FREDERIKSHAVN: Den 7. november fyldte søster Ottine Dagmar Sørensen 85 år. Hjertelig til lykke!

Basketball-kamp mellem missionærhold og det danske landshold

Onsdag den 13. november spillede missionærerne mod det danske landshold i Otto Mønsted-hallen i København. Først blev der holdt en lille velkomsttale af formanden for Dansk Basketball-Forbund, N. D. Petersen, hvori han bød præsident Holger P. Petersen og frue velkommen og samtidig udtrykte sin store glæde over holdenes gode samarbejde.

Kampen begyndte med et godt og kraftigt spil, lige fra det første fløjt lød. Danmark startede med at føre i de første 10 minutter af kampen, som ellers begyndte meget jævnbyrdigt, med godt og afvekslende spil. Efter første halvleg havde missionærerne 23 points mod Danmarks 18.

Anden halvleg begyndte lidt dødt, men efter nogle få minutter blev der lidt mere liv over spillet, det var til at begynde med meget jævnbyrdigt, men efter 4-5 minutters forløb viste missionærerne, at de var født med det og at basket-ball er et amerikansk nationalspil.

Missionærerne spillede hurtigt og scorede en del mål, og de udskiftede på en meget virkningsfuld måde 4 af holdets 5 spillere hele to gange, så de bedste spillere igen kom ind i slutningen af kampen med friske kræfter. I de sidste minutter af kampen blev der spillet meget hurtigt og hårdt af begge holdene, men lidt overlegent af missionærerne, som vandt med 48 points over danskernes 34 points. Man kan kun sige, at sejren var fortjent efter en god, spændende kamp. Der var mange tilskuere, både fra København og Amager gren.

K. S. og *F. E.*

Forlovelse i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, Alma DeVon Jensen, Grover, Wyoming, har den 16. oktober indgået forlovelse med Rita Classen, tidligere Esbjerg. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i Kolding: Den 8. november viedes i Kolding broder Svend Aage Stokholm til Sorine Kathrine Oline Larsen, som to dage efter brylluppet blev døbt i Kirken af sin mand. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, Robert Allen Bryson, viedes den 21. december i Los Angeles Templet til Sylvia Tyler. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Dødsfald i U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, Niels L. Petersen, Springfield, Oregon, døde af et hjerteslag den 17. oktober. Broder Petersen tjente tre gange i sit liv som missionær, deraf to gange i Danmark, fra 1907 til 1910 og igen fra 1950 til 1952, sidste gang sammen med sin hustru, søster Ingeborg Petersen. Æret være broder Petersens minde!

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

SJÆLDENT JUBILÆUM

Søndag den 5. januar kan broder *Niels Hendriksen,* København gren, fejre et meget sjældent jubilæum, idet det da er 25 år siden han blev indsat som organist i grenens sangkor, en stilling, som han har beklædt uafbrudt siden. Det er yderst sjældent, at et medlem af Kirken har den samme stilling i så mange år, og vi medlemmer i København gren vil gerne gennem STJERNEN sige broder Hendriksen en inderlig tak for det store arbejde, han har udført i de forløbne år, og for den aldrig svigtende tålmodighed og påpasselighed, han har vist under de mange skiftende dirigenter. Ligegyldigt hvem der har stået i spidsen for koret eller hvem der har sunget i det, enten der har været mange eller få medlemmer, altid har der været et fast holdepunkt, nemlig broder Hendriksen ved orglet, og han skal vide, at vi påskønner hans arbejde i højeste grad, selv om en organist ikke tit bliver værdsat efter fortjeneste og sjældent høster megen anerkendelse for det store slid, der i virkeligheden er forbundet med at akkompagnere et sangkor. Vi håber, at broder Hendriksen endnu i mange år må være at finde på sin plads ved orglet i København, og at han ikke gør alvor af sin trussel om at trække sig tilbage fra sin stilling på grund af en tiltagende tunghørhed; vi kan ikke undvære ham!

DÅBSHANDLINGER

ODENSE:

29. september:

Edith Annette Jørgensen, døbt af broder Terje Schiller, håndspålæggelse af broder Christian Klokker Hansen.

5. oktober:

Helta-Ingrid Gerlich, døbt af ældste William Don McBride, håndspålæggelse af ældste Norman Hansen.

AABENRAA:

10. november:

Jørgen Nicolai Fuchs, døbt af ældste Richard Jensen, håndspålæggelse af ældste J. Marion Nielsen.

ESBJERG:

10. november:

Edith Alice Hansen, døbt af ældste Evan Thomsen, håndspålæggelse af ældste Reed Thomas.

KOLDING:

10. november:

Sørine Kathrine Otine Larsen Stokholm, døbt af broder Svend Aage Stokholm, håndspålæggelse af ældste Vaughn Rasmussen.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

ORDINATIONER:

ODENSE: 3. november: Karl Emanuel Jorgensen ordineret til præst af broder Torkil Dresso.

Jens Viggo Larsen ordineret til præst af broder Benno Jorgensen.

Paul Andersen ordineret til præst af missionspræsident Holger P. Petersen.

KOLDING: 10. november: Svend Aage Stokholm ordineret til ældste af missionspræsident Holger P. Petersen.

17. november: Joseph Martin Ivar Henriksen ordineret til præst af ældste Vaughn Rasmussen.

VELSIGNELSER:

AARHUS: 3. november: Hans Christian Poulsen og Elna Andrea Jacobsen Poulsens søn, Orla Poulsen, velsignet af ældste Arlo Jorgensen.

DØDSFALD:

KOLDING: Den 15. august 1957 døde søster Lizzi Ellinor Leed, kun 28 år gammel. Æret være søster Leeds minde!

MISSIONÆRFORFLYTTELSER:

8. november:
Benjamin R. Monk fra København til Herning.

12. november:
Norman Petersen fra Hernnig til København.

18. november:
Tagg B. Hundrup fra Aalborg til Holstebro.
Robert N. Swenson fra Aalborg til Holstebro.

19. november:
Delbert Gail Larsen fra Amager til Odense.

23. november:
Eldon Guymon fra Roskilde til Amager.

29. november:
Garth Johnson fra Roskilde til Færøerne.

2. december:
Gary Stalnaker Hansen fra København til Sønderborg.

11. december:
Bryce Jackman fra Færøerne til Vejle.
Ronald Kjar fra Vejle til Aalborg.
Leonhard Trauntvein fra Vejle til København.
Don Lee Jorgensen fra Horsens til Aabenraa.
Kenneth Skousen fra København til Vejle.
Larry Miller fra Aalborg til Horsens.
Gary Stalnaker Hansen fra Sønderborg til København.

MISSIONÆRANKOMST:

Med »Berlin« via Bremerhafen er Jan F. Petersen fra Orem, Utah, den 20. november 1957 ankommet til den danske mission og beskikket til at arbejde i Amager gren.

Vi byder ældste Petersen velkommen til den danske mission.

Mod til at se kendsgerninger i øjnene

Af apostel *Richard L. Evans.*

Når vi skal indrette os her i livet, har vi allesammen nogle problemer. Og at vokse op er en del af processen og af problemet — sommetider en temmelig pinefuld del. Som Paulus udtaler: »Så længe jeg var barn, talte jeg som et barn, tænkte jeg som et barn, dømte jeg som et barn; efter at jeg er blevet mand, har jeg aflagt det barnagtige«. (1. Kor. 13:11). Disciplin er, hvad enten den indpodes fra andre eller fra os selv, ikke let at tage; heller ikke kendsgerninger er altid lette at se i øjnene. Stolthed og vane, bekvemmelighed og behagelighed, fordom og fornøjelse kommer ofte i konflikt med kendsgerninger, med sandhed og virkelighed, med lov og orden. Og medens vi vokser op til modenhed, lærer vi før eller senere, at der findes nogle ting, der vil indrette sig efter *os*, og nogle ting, som *vi* må indrette os efter. Nogle folk vil indrette sig efter os — særlig hvis de elsker os. (Lykkeligvis findes der dem, som vil give lidt mere end de kræver). Nogle situationer vil indrette sig efter os. Vi kan skifte vor omgangskreds — på en måde; og der er flere og flere ting, som vi kan indrette efter vort behag og vor bekvemmelighed. Men der findes nogle ting, som intet menneske kan forandre, uanset sit behag eller sin bekvemmelighed, eller sin stolthed eller sine fordomme, eller sin appetit eller sine fornøjelser. For at citere en meget ofte citeret sætning: »Vi må lære at forandre det, som vi kan forandre, og at anerkende det, som vi ikke kan forandre — og lære forskellen mellem disse to«. (Omtrentligt citat. Forfatter ukendt). Vi må indrette os efter sandheden. Sandheden indretter sig ikke efter os. Vi må indrette os efter loven. Vi må lære at adlyde befalinger. De er ikke altid behagelige, men de er der altid, og de bojer sig ikke efter, hvordan vi bøjer os, eller giver efter over for os. Alligevel er der alt for mange af os, der går gennem alt for meget af livet og føler os fornærmet over og modsætter os de uigenkaldelige realiteter — de kendsgerninger, de love, som vi ikke finder det behageligt at overholde. Vi anerkender skikke og fordomme og tager dem til vort hjerte. Vi anerkender teorier og modstår indgreb af yderligere kendsgerninger og kendelser. Sommetider er det næsten, som hvis en klippe ville sige til tyngdekraften: »Jeg vil ignorere dit tryk på mig«. Klippen vil måske modstå — men før eller senere vil tyngdekraften få den. Der findes årsager og folger i alle ting, og ingen kan blive ved at ignorere dem uden engang at finde, at de er i fuld kraft. »Der er en lov, uigenkaldeligt fastsat i himlen, før denne jords grundvold blev lagt, ifolge hvilken alle velsignelser er forjættede«. (L. & P. 130:20). Og jo før vi lærer at respektere kendsgerningerne, jo før vi lærer at rette os efter sandheden (og lærer, at den ikke vil indrette sig efter os, at den ikke giver efter over for os, eller bojer sig for os), jo mere lykke vil vi få, og jo mere fred vil vi finde inde i os selv.

(»The Spoken Word«, 16. december 1956).

Vær velkommen, Herrens år, og velkommen herhid!
Julenat, da vor Herre blev fød,
da tændte sig lyset i mørkets skød!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år, og velkommen herhid!
Påskemorgen, da Herren opstod,
da livstræet fæsted i graven rod!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år, og velkommen herhid!
Pinsedag, da Guds Ånd kom herned,
da nedsteg Guds kraft til vor skrøbelighed!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

Vær velkommen, Herrens år, og velkommen herhid!
Herrens år med vor Guds velbehag
nu bringer os glæde hver Herrens dag!
Velkommen, nytår, og velkommen her!

N. F. S. Grundtvig.